

Több mint muzsika...

2024. június 29. és július 7. között immáron 21. alkalommal muzsikált az erdő a Mátrában. A két évtizeddel ezelőtt indult rendezvény már jó ideje vitathatatlanul nagykorú. Nemcsak az évek számát illetően, hanem tartalmát, színvonalát tekintve is. Mi magunk abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy „óvodáskorától” kezdve követhetjük nyomon sorsának alakulását. Öröm látni, hogy vannak jó dolgok, amik nem leépülnek, hanem évről évre töretlenül fejlődnek, egyre színvonalasabbá válnak.

Ahogy az elnevezés is sugallja, nyilván a változatos zenei kínálat képezi a fesztivál gerincét. Szimfonikus zenekaroktól (Egri Szimfonikus Zenekar, Monarchia Szimfonikus Zenekar), hangszeres szólistákon (Horgas Eszter, Boros Misi, Szokolay „Dongó” Balázs), a legjobb hazai népi együtteseken (Muzsikás, Pál István „Szalonna” és zenekara, Dűvő együttes), a világzenén (Cimbaliband, Ferenczi György) és énekelt verseken (Misztrál) át a dzsesszig (Hot Jazz Band) tart a meglehetősen széles és színes paletta. Tegyük hozzá, csak az idei fellépőkről beszélünk, róluk is csak a teljesség igénye nélkül.

Jó zenét ma már nagyon sokféle módon hallgathat az ember. Mobiltelefonokon, gyufásdoboznyi kütyükön több ezer zeneszám tárolható. Az erdei „koncertterem” azonban más. Itt minden zeneszám utánózhatatlan módon hangzik el, annak függvényében, hogy az önkéntes közreműködők (a szélben suhogó levelek, megreccsenő ágak, egy trillázó madár stb.) éppen mikor és hogyan fognak bekapcsolódni. Az itt megszólaló zenét éppen ezek a színező elemek teszik változatossá, egyedivé és megismételhetetlenné. Érdekes, hogy a kifinomult koncerttermi körülményekhez szokott professzionális zenészek, zenekarok is milyen örömmel fogadják ezeket az „extrákat”.

A „Muzsikál az erdő” azonban jóval több, mint egy zenei fesztivál. Sok oknál fogva... Először is kilenc napig tart, és ezek mindegyikén más helyszínen tűnik fel. Aki már szervezett akár egy kétnapos érettségi találkozót is, annak lehet valami halvány elképzelése arról, hogy mennyi munkát jelenthet egy ilyen rendezvénysorozat előkészítése és gördülékeny lebonyolítása.

A vonzó zenei „étlap” mellett szó szerint étvágygerjesztő kínálatból sincs hiány. Az egyes helyszínekhez köthető gasztronómiai specialitások mellett a környék boraiból is ízelítőt vehet (aki éppen nem vezet). Mindenütt bemutatkoznak a helyi kézművesek, szörp- és sajt készítőik, kolbászmanufaktúrák, ahogyan a helyi kultúra és hagyományok őrzői is. Minden korosztály talál magá-

Erdei sétának álcázott nagycsoportos dendrológiai terepgyakorlat a Szentkúti-patak völgyében. Gyakorlatvezető Szabó Lajos főszervéző. (Fotó: Komka Péter)

A Liszt Ferenc-díjas, sugárzó megjelenésű és ragyogó hangú Navrátil Andreáról talán kevésbé köztudott, hogy az ELTE-n szerezte ökológus diplomáját, és néprajzi, népzenei munkássága mellett a „természetvédelem nagykövete” is. (Fotó: Csóka György)

Agócs Gergely rendkívül színes, „multifunkcionális” személyiség. Néprajztudós, zenekarvezető, énekes, dudás, „interaktív” mesemondó, hogy csak a legfontosabbakat említsük. Idén Szentkúton szólaltatta meg a dudát, miután huncut meséivel megneveltette a népes közönséget. (Fotó: Komka Péter)

Bevezetés a természetközeli erdőgazdálkodás rejtelseibe Frank Tamás erdőmérnök prezentálásával, Mátrakeresztesen. (Fotó: Komka Péter)

nak megfelelő élménydús elfoglaltságot, amiket hosszan lehetne még sorolni. Sokszor úgy érzi az ember, hogy egy nagyszabású családi találkozón vesz részt, még akkor is, ha esetenként jónéhány százan is szíszegnek körülötte. A hangulat, a légkör mindenképpen oldott, családias, ami egyébként nem is meglepő, hiszen a rendezvény egyik felvállalt fő célkitűzése a közösségek és az összetartozás érzésének erősítése.

Mindezek mellett a „Muzsikál az erdő” egyik legfontosabb küldetése az élményalapú ismeretterjesztés, szemléletformálás. Előadások, „szakvezetési erdei séták” közvetítik a helyi természeti értékekkel, erdőkkel, erdőgazdálkodással, fenntarthatósággal, ökológiai lábnyomunkkal kapcsolatos tudást, amit a résztvevők szinte isznak. *Nem tévedhetünk nagyot azzal a véleménynel, hogy ez a rendezvénysorozat egyben az erdők és az erdészek egyik legnagyobb hatású PR megmozdulása is.*

A rendezvényt sokan támogatják (Agrárminisztérium, OEE, Magyar Művészeti Akadémia, Nemzeti Kulturális Alap, Hagyományok Háza, több állami erdészeti társaság, önkormányzatok, borászatok stb.), de egy ilyen volumenű rendezvény-költségvetésnek „összelapátolása” aligha lehet egyszerű feladat.

Gratulálunk a szervezőknek, de mindenki másnak is, aki bármilyen módon hozzájárult a rendezvény vitathatatlan, egyre „szélesedő” sikeréhez. Erőt, kitartást, támogatókat a jövőbeni rendezvényekhez! Nem titkoljuk, ebbe a jókívánságba vegyül némi önzés is. Mi magunk ugyanis (ahogy sokan mások is) szeretnénk még sokszor látni, hallani, aho-

A salgótarjáni Dűvő együttes Mátrakeresztesen szinte hazai pályán lépett fel. A zenekar immáron 45 éve, elsősorban a palóc vidék zenéjét szívatja meg, de több erdélyi település zenéjét is ragyogóan muzsikálja. (Fotó: Komka Péter)

Csóka Péter nemcsak az erdészeti világkongresszusokon, de Taron, az Árpád-kori erődtemplom kertjében is tud jó előadást tartani erdőről, fenntarthatóságról, ökológiai lábnyomról, klímaváltozásról és saját, ezekkel kapcsolatos felelősségükről. (Fotó: Komka Péter)

Július 5-én, pénteken, Parádán talált egymásra az OEE 154. Vándorgyűlésének Parádfürdő környéki terepi programja és a „Muzsikál az erdő”. Sok más jó zene mellett, egy bükkösben Szokolay Dongó Balázs és a Corpus Harsona Quartet koncertjét élvezhették a résztvevők. Ennek érdekessége, hogy egyben a „Muzsikál az erdő” ihlette „Magyar Mozaik” című lemez ősbemutatója is volt. Dongó egyébként – számos különböző formációban – a rendezvény egyik régi, lelkes fellépője és támogatója. Fogadni mernénk arra, hogy néhány perc alatt egy letörött arasznyi tölgygallyacskából is ragyogó zenét tudna kicsalogatni. (Fotó: Komka Péter)

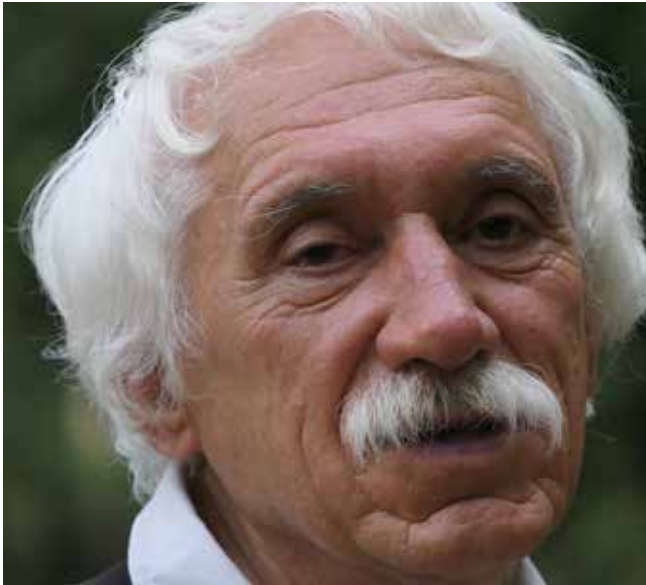
A moldvai csángó származású Prima Primissima és Magyar Örökség díjas Petrás Mária népdalénekes és keramikus is. A „Muzsikál az erdő” rendezvényeinek rendszeres szereplője, a Muzsikás együttes vendégeként. Az együttes díjait, kitüntetéseit felsorolni is nehéz lenne, de talán ennél fontosabb is csodálatos zenéjük és az a példaértékű alázat, amivel zenéi és néprajzi kincseinkhez, illetve magához a közösséghez viszonyulnak.

(Fotó: Csóka György)

gyan muzsikál az erdő. Ahogy eddig, ezután is – amikor csak tehetjük – részt veszünk a „Muzsikál az erdőn”, nem ritkán hazai vagy akár külföldi vendégek társaságában is. Időnként még segíteni is próbálunk, akár előadóként, akár önkéntes székhordóként. Sajnos a sűrű időbeosztás miatt nem tudunk minden rendezvéynapon ott lenni. Ilyenkor bosszankodunk egy kicsit, hogy már megint mit kell kihagynunk. De aztán szerencsére ezt feledtetik azok az élmények, amiket ottlétünkkel be tudunk gyűjteni. Az itt felvillantott pár fénykép néhány arcot, hangulatot kíván bemutatni. Köztük néhány kölcsönkép is látható (természetesen a fotós nevének feltüntetésével), ha az jobb, mint a saját, illetve olyan helyszínekről, ahol magunk nem lehettünk jelen.

Csóka György, Hirka Anikó

Ideai, gyöngyöspatai koncertjük szívfacsaró momentuma volt, amikor Sárosi Mihály, a Muzsikás együttes egyebekben matematikus végzettségű vezetője könnyes szemmel emlékezett meg a 2023 őszén elhunyt zenésztársukról, Éri Péterről (1953–2023), akinek utolsó fellépése éppen a „Muzsikál az erdő” keretében, 2023. július 7-én, Mátrakeresztesen volt. Nemcsak az együttesnek és a magyar kultúrának, de az „erdőnek” is hiányozni fog muzsikája és karizmatikus személyisége. Ugyanezen a gyöngyöspatai helyszínen, négy évvel korábban készült képen egyik kedves hangszerén, a hosszúfurulyán játszik.

(Fotók: Csóka György)

A Muzsikál az Erdő Alapítvány minden évben gyermekrajz- és fotópályázatot is hirdet. A kép jobb oldalán Haris László, a Magyar Művészeti Akadémia tagja, a fotópályázat zsűrielnöke. Középen a rendezvény hiperaktív főszervezője, a rendezvénysorozat ötletgazdája, az alapítvány elnöke, Szabó Lajos erdőmérnök. Bal oldalon pedig Matúz Viktória, a rendezvény „háziasszonya”, az alapítvány titkára.

(Fotó: Csóka György)

